

تولید کامپوزیت TiC در زمینه آلومیناید نیکل به روش سنتز احتراقی انفجاری

علیرضا اسماعیلی علی‌آبادی^۱، علی سعیدی^۲

۱- کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

۲- استاد، دانشگاه صنعتی اصفهان

A_Smaili@gmail.com

چکیده

امکان تولید کامپوزیت $TiC-NiAl$ به روش سنتز احتراقی (انفجارحرارتی) و با استفاده از پودر آلیاژ $NiTi2$ (که نسبت به پودرهای عنصری بسیار ارزان قیمت است) مورد بررسی قرار گرفت. از پراش پرتو X جهت شناسایی فازها و از SEM جهت بررسی ساختار تولید شده استفاده شد. نتایج نشان داد تولید کامپوزیت فوق به روش سنتز احتراقی با استفاده از پودر نیکل تیتانیوم به عنوان منبع Ni و Ti به همراه پودر Al و C امکان پذیر می‌باشد. با افزایش میزان فاز زمینه تا ۶۸٪ واکنش سنتز احتراقی به صورت انفجار حرارتی انجام پذیر است. با حفظ نسبت $\frac{Ni}{Al}$ نتایج XRD نشان می‌دهد فاز زمینه ترکیب بین فلزی $NiAl$ است. با افزایش میزان فاز زمینه دمای احتراق کاهش یافته و بررسی‌های میکروسکوپی نشان می‌دهد اندازه ذرات استحکام دهنده (TiC) در کامپوزیت کاهش می‌یابد.

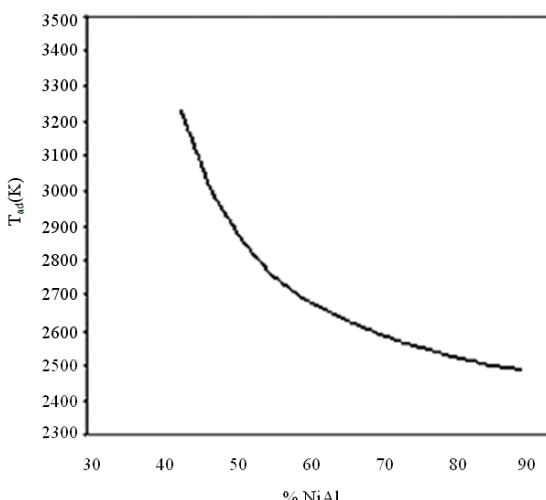
واژه‌های کلیدی:

روی، ایندیم، شرایط ریخته‌گری، آند فداشونده، طرفیت جریان.

- ۱ - مقدمه

یک ماده اساسی در صنعت هوا و فضا و در ساخت پره‌های توربین‌های گازی به کار گرفته شده است [۲ و ۳]. با این وجود دو مانع در استفاده این ماده به عنوان ماده مهندسی وجود دارد، یکی انعطاف پذیری کم در دمای محیط و دیگری استحکام و مقاومت خششی کم در دماهای بالا است [۴]. یکی از روش‌های ممکن برای افزایش سختی و استحکام دما بالای آلومیناید نیکل استفاده از ذرات سرامیکی سخت و ریز در آنها می‌باشد.

در میان آلومیناید‌های نیکل ترکیب بین فلزی $NiAl$ به دلیل خواص فیزیکی و مکانیکی برجسته در سال‌های اخیر مورد توجه محققین و مهندسین قرار گرفته است [۱]. ترکیب آلومیناید نیکل با ساختار کریستالی $B2$ دارای نظم پردازنه تا حدود (۰/۶Tm) نقطه ذوب بالا، چگالی کم، مقاومت محیطی خوب، هدایت حرارتی بالا، خواص شبه فلزی، دمای انتقال نرمی به تردی متوسط و هزینه مواد خام کم، قابل مقایسه با سوپرآلیاژهای پایه نیکلی می‌باشد، و به طور گسترده‌ای به عنوان

شکل(۱): تأثیر افزایش میزان فاز زمینه (NiAl) بر دمای آدیباٹیک (K)

تولید محدوده وسیعی از مواد نظری سرامیک‌های پیشرفته، ترکیبات بین فلزی و کامپوزیت‌ها می‌باشد[۷]. حالت خاصی از فرآیند سنتر احتراقی، فرآیند انفجار حرارتی است که در آن تمامی نمونه تا دمای شروع احتراق (Tig) گرم می‌شود و لذا واکنش در تمام نمونه در یک لحظه شروع می‌شود و در مدت کوتاهی حدود ۱ تا ۵ ثانیه خاتمه می‌یابد. با توجه به سرعت زیاد انجام واکنش، راندمان تولید در این روش بالاست و همچنین به دلیل بالا بودن دمای جبهه احتراق (Tcom) بسیاری از ناخالصی‌ها تبخیر شده و از محیط خارج می‌شوند، لذا محصول نهائی دارای درجه خلوص بالاتری نسبت به روش‌های دیگری است که در این راستا می‌تواند روش مناسبی جهت تولید این نوع کامپوزیت مورد استفاده قرار گیرد[۸].

در این تحقیق هدف تولید کامپوزیت TiC – NiAl به روش سنتر احتراقی انفجاری با استفاده از ترکیب Ti_2Ni به عنوان ماده اولیه ارزانقیمت به جای عناصر Ti و Ni و اثر آن روی محصول نهائی است. همچنین بررسی امکان تغییر در کسر حجمی فاز زمینه و تقویت کننده در تولید کامپوزیت و تأثیر این تغییر بر روی اندازه، نحوه توزیع و مورفلوژی ذرات TiC می‌باشد.

جدول(۱): مشخصات مواد اولیه مصرفی.

عنصر	دانه‌بندی	درصد خلوص
Ti_2Ni	<150 μm	>/۹۹
Ni	<50 μm	>/۹۸
Al	<10 μm	>/۹۹
C	<1 μm	>/۹۹

در این راستا جهت بهبود کاربرد NiAl از فازهای تقویت کننده ذرهای نظری TiC ، TiB_2 ، AlN ، Al_2O_3 ، Y_2O_3 استفاده شده است[۵]. کاربید فلزی نوع TiC با مزایای منحصر به فرد نظیر: مقاومت به سایش و سختی بسیار بالا، نقطه ذوب بالا، مقاومت به خوردگی عالی حتی در اسیدهای غلیظ و داغ، چگالی کم، جهت تقویت آلمینیايد نیکل مناسب می‌باشد[۶]. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که استفاده از ذرات TiC در زمینه NiAl آلمینیايد نیکل، استحکام تسلیم کامپوزیت را نسبت به خالص سه برابر افزایش می‌دهد. همچنین چقرمگی شکست به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد[۵].

بدین ترتیب کامپوزیت $TiC - NiAl$ می‌تواند با توجه به زمینه سوپر آلیاژ و ذرات سخت TiC استفاده‌های صنعتی خوبی در تولید اجزاء ساختاری دما بالا، پوشش‌های مقاوم به سایش و خوردگی و به عنوان آلیاژساز در صنعت ریخته گری داشته باشد. در مجموعه تحقیقات انجام شده در راستای ساخت کامپوزیت کاربید تیتانیوم در زمینه آلمینیايد نیکل از روش‌هایی مثل سنتر تراکمی، واکنش حالت جامد به وسیله آلیاژسازی مکانیکی، رخنه‌دهی واکنشی، سنتر دما بالای خود انتشار و همچنین لیزر با توان بالا استفاده شده است که در تمامی این روش‌ها از تیتانیوم عنصری و یا از ذرات ترکیب TiC در مواد اولیه آزمایشات استفاده شده است[۵ و ۶].

فرآیند سنتر احتراقی که براساس خاصیت واکنش‌های گرمایی (ترمیت) عمل می‌کند، روش جدید، اقتصادی و جالب جهت

جدول (۲): مشخصات نمونه‌ها و خلاصه‌ای از نتایج.

کد نمونه	درصد وزنی Ti_2Ni	درصد وزنی Ni	درصد وزنی Al	درصد وزنی C	دمای کوره $Tig(K^\circ)$	دمای آدیباتیک $Tad(K^\circ)$	فازهای تولید شده	درصد وزنی TiC	درصد وزنی TiC
A_0	۷۵/۲	•	۱۲/۲	۱۱/۶	۱۴۷۳	۳۱۳۲/۵	کاربید تیتانیوم + آلومیناید نیکل	۵۸/۲۵	گوشه‌دار
A_1	۵۳/۰	۲۰	۱۸/۴	۸/۲	۱۴۷۳	۲۹۹۰	کاربید تیتانیوم + آلومیناید نیکل	۴۱/۰۹	گوشه‌دار
A_2	۴۱	۳۱/۵	۲۱/۳	۶/۲	۱۴۷۳	۲۸۵۲	کاربید تیتانیوم + آلومیناید نیکل	۳۲	گوشه‌دار

جدول (۳): مشخصات ترکیب محصول، دمای آدیباتیک و آنتالپی واکنش با افزایش میزان نیکل و آلومینیوم در مواد اولیه مصرفی.

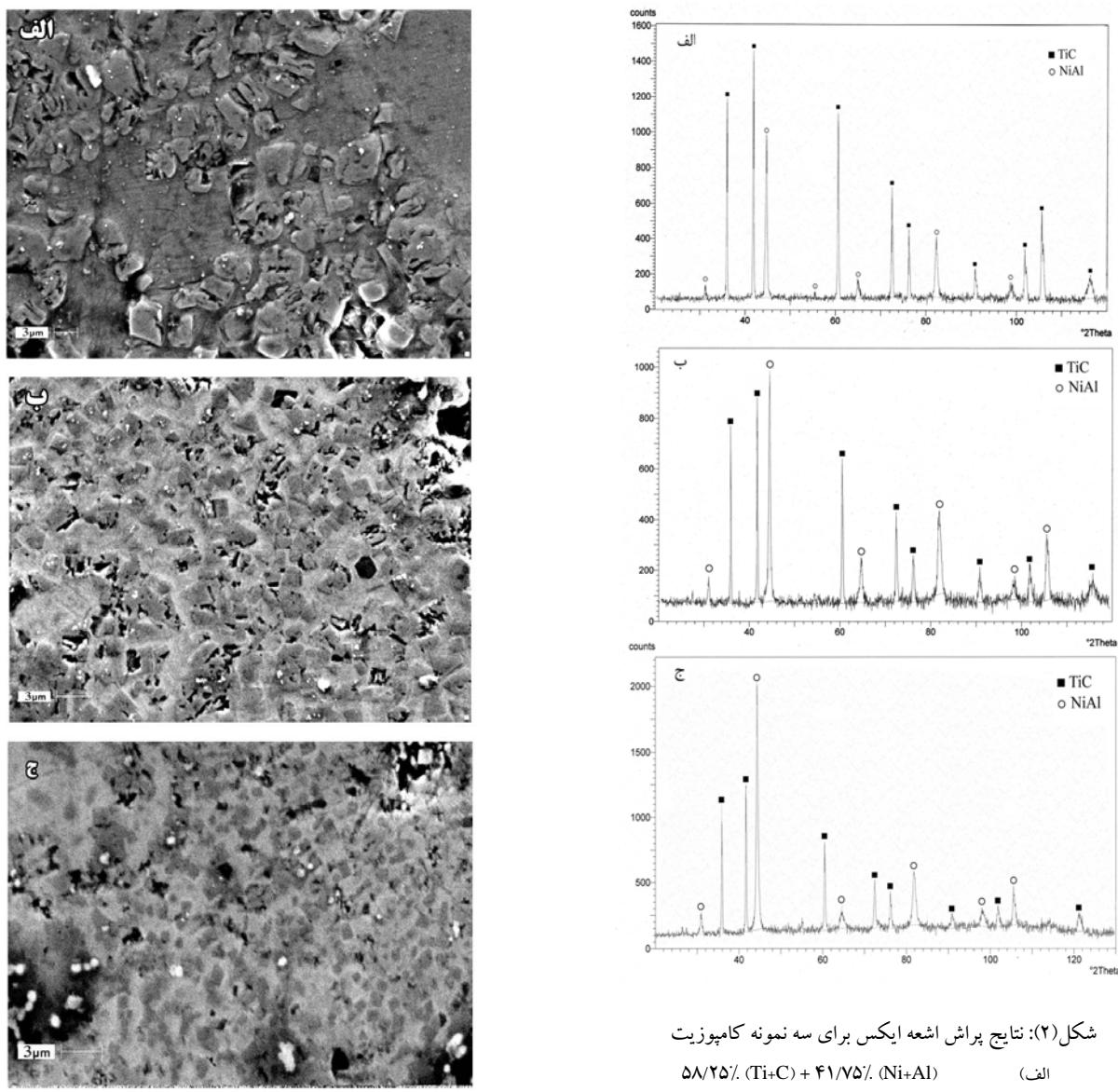
ضریب	ترکیب محصول	دمای آدیباتیک (K°)	آنالپی واکنش ($\Delta H^\circ (KJ/mol)$
$x = 0$	TiC-۴۱/۷۵/NiAl	۳۲۳۱/۵	-۴۰۶/۶
$x = 1$	TiC-۵۸/۹۷/NiAl	۲۹۹۰	-۵۲۵
$x = 2$	TiC-۶۸/NiAl	۲۸۵۲	-۶۴۳/۴
$x = 3$	TiC-۷۷/NiAl	۲۷۵۹	-۷۶۱/۸
$x = 4$	TiC-۸۷/NiAl	۲۶۸۹	-۸۸۰/۲
$x = 5$	TiC-۸۱/NiAl	۲۶۳۸	-۹۹۸/۶
$x = 6$	TiC-۸۳/NiAl	۲۶۰۲	-۱۱۱۷/۰
$x = 7$	TiC-۸۵/NiAl	۲۵۶۶	-۱۲۲۵/۴
$x = 8$	TiC-۸۶/NiAl	۲۵۴۰	-۱۳۵۳/۸
$x = 9$	TiC-۸۷/NiAl	۲۵۲۱	-۱۴۷۲/۲
$x = 10$	TiC-۸۸/NiAl	۲۵۰۴	-۱۵۹۰/۶
$x = 11$	TiC-۹۰/NiAl	۲۴۸۶	-۱۷۰۹

قرار گرفتند. از کوره لوله‌ای با اتمسفر آرگون جهت سنتز نمونه‌ها استفاده شد. دمای شروع واکنش که به صورت تجربی $1200^\circ C$ به دست آمده بود در نظر گرفته شد و مدت ۱۵ دقیقه به منظور کامل شدن واکنش زمان داده شد. جهت شناسایی ترکیب فازی محصول آزمایش از دستگاه ریفر-آکتومتر اشعه ایکس مدل Philips Expert با پرتو $Cu_{K\alpha}$ استفاده شد و از میکروسکوپ الکترونی SEM برای بررسی ساختار محصول سنتز شده استفاده شد.

۳- نتایج و مباحث

جهت بررسی تأثیر افزایش میزان فاز زمینه با حفظ نسبت $Ni:Al = 1$ بر امکان پذیری واکنش‌های سنتز احتراقی، ترکیب و

مواد اولیه شامل پودر Ti_2Ni ، نیکل، آلومینیوم و گرافیت از شرکت MERCK تهیه شد. مشخصات پودرهای مصرفی در جدول (۱) آورده شده است. جهت انجام هر آزمایش پودرهای مورد مصرف بدقت توزین شده و به منظور ایجاد یک مخلوط پودری همگن، مواد اولیه هر نمونه همراه با چهار ساقمه فولادی بقطر هفت میلی‌متر در حضور گاز آرگون به مدت ۱۵ دقیقه توسط آسیاب سیارهای مخلوط شدند. سپس هر یک از نمونه‌ها تحت فشار $10 Mpa$ ، به پلت‌های استوانه‌ای به قطر ۱۰ میلی‌متر تبدیل شدند. نمونه‌ها جهت خشک شدن در خشک‌کن با دمای $150^\circ C$ به مدت ۱ ساعت

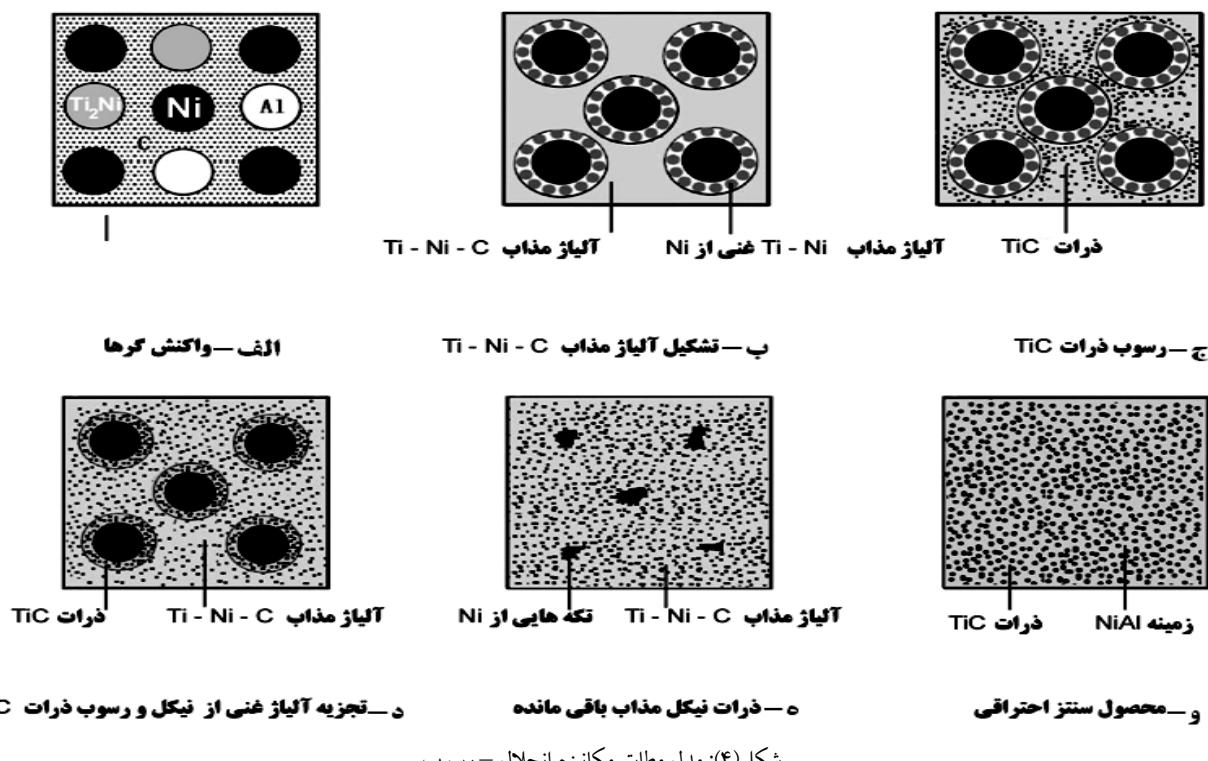
شکل (۲): تصاویر میکروسکوپ الکترونی (SEM) سه نمونه کامپوزیت
 ۵۸/۲۵٪. (Ti+C) + ۴۱/۷۵٪. (Ni+Al) (الف)
 ۴۱/۰۹٪. (Ti+C) + ۵۸/۹۱٪. (Ni+Al) (ب)
 ۳۲٪. (Ti+C) + ۶۸٪. (Ni+Al). (ج)

احتراق اولیه بتواند بطور خود پیشرونده ادامه یابد لازم است $K_{\Delta H_f, 298} > 2000$ باشد. برای محاسبه دمای آدیباتیک واکنش‌ها از رابطه (۱) در جائیکه $T_{ad} > T_{melt, NiAl}$ است استفاده شد.

شکل (۲): نتایج پراش اشعه ایکس برای سه نمونه کامپوزیت

(الف) ۵۸/۲۵٪. (Ti+C) + ۴۱/۷۵٪. (Ni+Al)
 (ب) ۴۱/۰۹٪. (Ti+C) + ۵۸/۹۱٪. (Ni+Al)
 (ج) ۳۲٪. (Ti+C) + ۶۸٪. (Ni+Al).

مورفولوژی محصول، مخلوط‌هایی برای انجام واکنش عمومی $Ti_2Ni + xNi + (1+x)Al + 2C \rightarrow 2TiC + (1+x)NiAl$ ($x = 0, 1, 2$) زیر تهیه شد. ابتدا مخلوط‌های مختلفی از پودر نیکل تیتانیوم، نیکل، آلومینیوم و کربن (گرافیت) طبق جدول (۲) تهیه شد. در هر سه نمونه بعد از قرار دادن در داخل کوره در شرایط غیر آدیباتیک پس از گذشت ۱۰ الی ۲۰ ثانیه واکنش سنتر احتراقی به صورت انفجار حرارتی در کمتر از چند ثانیه انجام پذیرفت. طبق نظریه مونیر برای اینکه واکنش در شرایط $T=298K$ پس از

شکل (۴): مدل مطابق مکانیزم انحلال - رسوب.

تشکیل (T_{com} (-184 Kj/mol) TiC می‌باشد. حداقل دمای احتراق (T_{com}) وقتی حاصل می‌شود که واکنش در شرایط آدیباتیک انجام شود و به آن دمای آدیباتیک (Tad) می‌گویند. اما نتایج آزمایشگاهی نشان می‌دهد که دمای احتراق نسبت به دمای آدیباتیک کمتر است، علت اختلاف بین T_{com} و Tad می‌تواند موارد زیر باشد:

۱- دمای احتراق اندازه‌گیری شده توسط ترمومکوپ ممکن است کمتر از مقدار واقعی دمای احتراق در نمونه باشد، زیرا نرخ واکنش احتراقی خیلی سریع بوده و گرادیان دمای احتراق طی فرایند SHS بسیار زیاد است در صورتیکه سرعت پاسخ ترمومکوپ محدود می‌باشد.

۲- فرآیند سنتز احتراقی در شرایط آدیباتیک ایده‌آل انجام نشود، پس اتلاف گرمائی به سبب جریان گرما از جبهه احتراق به مناطق مجاور اجتناب‌ناپذیر است به این سبب دمای احتراق نسبت به دمای آدیباتیک احتراق محاسبه شده کمتر می‌باشد.

$\Delta H_{298}^0 = (X+1) \int_{T_R}^{T_m} Cp(NiAl) dt + (x+1)$
 $\Delta Hm + (X+1) \int_{T_m}^{Tad} Cp(NiAl, melt) dT + 2 \int_{T_R}^{Tad} Cp(TiC) dT$

در جاییکه: ظرفیت گرمائی ویژه آلمیناید نیکل $Cp(NiAl)$ ، ظرفیت گرمائی ویژه آلمیناید نیکل مذاب $Cpm(NiAl)$ ، ظرفیت گرمائی ویژه کاربید تیتانیوم $Cp(TiC)$ ، دمای شروع واکنش $T_R=1473K$ ، دمای آدیباتیک Tad ، دمای ذوب آلمیناید نیکل $T_m=1912K$ ، آنتالپی واکنش ΔH_{298} ، آنتالپی ذوب آلمیناید نیکل ΔH_m است. نتایج محاسبات ترمودینامیکی جهت تعیین دمای آدیباتیک هر واکنش که در جدول (۳) آمده بیانگر آن است که، امکان خود پیشرونده بودن واکنش حتی تا درصدهای بالائی از فاز زمینه (NiAl) به میزان ۹۰ درصد در شرایط آدیباتیک وجود دارد. مطابق شکل (۱) با افزایش میزان فاز زمینه، دمای آدیباتیک واکنش کاهش می‌یابد که علت آن کاهش گرمائی تولید شده در سیستم با افزایش میزان زمینه است زیرا که آنتالپی تشکیل (NiAl)-118/4Kj/mol کمتر از آنتالپی

(۹۸۴°C) و (۶۶۰°C) کمتر نسبت به دمای شروع واکنش (۱۲۰۰°C) تشکیل می‌شود. قسمت‌های از نیکل مصرفی در مواد اولیه با نقطه ذوب (۱۴۵۵°C) در آلیاژ مذاب حل نشده است. انحلال این ذارت از طریق نفوذ اتم‌های Ti از آلیاژ مذاب در میان ذرات نیکل و ایجاد لایه سطحی از آلیاژ Ti-Ni غنی از Ni میسر می‌شود که به دلیل نقطه ذوب کمتر نسبت به Ni در آلیاژ مذاب حل می‌شود^[۱۰]. به دنبال انحلال نیکل و کربن در مذاب ابتدا ذرات TiC با توجه به نقطه ذوب بالا از مذاب اشباع شده رسوب می‌کنند و در ادامه رشد ذرات TiC با فقیر شدن مذاب از C و Ti فاز NiAl رسوب می‌کنند. شکل (۴) مدلی مطابق با مکانیزم انحلال–رسوب را نشان می‌دهد.

۴- نتیجه‌گیری

۱- امکان تولید کامپوزیت TiC-NiAl به روش سنتز احتراقی انفجاری با استفاده از پودر Ti_2Ni بعنوان ماده اولیه ارزان‌قیمت‌تر نسبت به پودر عنصری و منبع Ni و Ti بهمراه پودر Al و C امکان‌پذیر است.

۲- امکان خود پیشرونده بودن واکنش احتراقی سیستم $Al - C - Ti_2Ni - Ni$ تا حدود ۹۰ درصد از فاز زمینه در شرایط آدیباویک وجود دارد و در شرایط غیرآدیباویک امکان تولید کامپوزیت از این سیستم تا حدود ۷۰ درصد از فاز زمینه به صورت انفجاری ممکن می‌باشد.

۳- براساس نتایج آنالیز XRD واکنش جهت تولید کامپوزیت با درصد آلمیناید نیکل به صورت کامل انجام می‌شود.

۴- مورفلوژی ذرات TiC تولید شده در زمینه آلمیناید نیکل زاویه‌دار دیده می‌شود که با افزایش فاز زمینه و کاهش دمای احتراق اندازه ذرات کاهش می‌یابند. همچنین Ti_2Ni با کاهش گرمایشی واکنش امکان ریزتر شدن ذرات TiC را فراهم می‌آورد.

۵- مکانیزم تشکیل کامپوزیت TiC-NiAl را می‌توان مطابق با مکانیزم انحلال–رسوب بیان نمود.

۳- واکنش $Ti + C \rightarrow TiC$ به صورت کامل انجام نشود^[۹]. تصاویر میکروسکوپ الکترونی از سطح پالیش شده کامپوزیت تولیدی با مقادیر مختلف از فاز زمینه بیانگر چند واقعیت است. اول اینکه فاز سخت TiC با مورفلوژی زاویه‌دار (مقاطعی از مکعب) رسوب کرده است. دوم اینکه ذرات TiC همواره توسط فاز زمینه (NiAl) احاطه شده که این مطلب بیانگر توزیع نسبتاً یکنواخت ذرات استحکام بخش در فاز زمینه و سوم کاهش سایز ذرات TiC با افزایش فاز زمینه می‌باشد. که این مورد اخیر می‌تواند ناشی از کاهش دمای احتراق (Tcom) با افزایش میزان زمینه و به دنبال آن کاهش زمان لازم برای رشد دانه‌های TiC باشد و یا وجود مقادیر زیاد فاز زمینه می‌تواند مانع از زینترینگ ذرات و ایجاد دانه‌های بزرگ و یا کلونین‌های TiC در کامپوزیت شود.

همانطور که در شکل (۳) ملاحظه می‌شود، با افزایش مقدار فاز زمینه از ۴۱/۷۵٪ به ۵۸/۹۱٪ و ۶۸٪ به ترتیب محدوده قطر ذرات از (۳-۵ μm) به (۱-۲ μm) و (۰/۵ μm) کاهش می‌یابد. لازم به ذکر است که محدوده اندازه ذرات TiC در این کامپوزیت کوچکتر از ذرات TiC در نمونه مشابه تولیدی با استفاده از پودر عنصری است که علت آن استفاده از ترکیب Ti_2Ni به عنوان ماده اولیه به جای Ni و Ti است که می‌تواند آنتالپی واکنش را به سمت مقادیر کمتر منفی ببرد و گرمایشی واکنش را کم کند که بدین ترتیب امکان تولید کامپوزیت با ذرات ریز از فاز تقویت کننده (TiC) را فراهم می‌آورد.

مکانیزم تشکیل کامپوزیت TiC-NiAl به روش سنتز احتراقی انفجاری از سیستم $Ti_2Ni-Ni-Al-C$ اینگونه است که: واکنش احتراقی با تشکیل آلیاژ آلیاژ مذاب $Ti-Ni-Al$ شروع شده که این فرآیند با مکانیزم انحلال–رسوب ادامه می‌یابد، بطوریکه ذرات نیکل و کربن در آلیاژ مذاب حل شده و سپس ذارت TiC از آلیاژ مذاب اشباع شده جوانه زده و رشد می‌کند و سپس با انجماد مذاب باقیمانده از آلمینیوم و نیکل با نسبت وزنی 50:50 به صورت ترکیب بین فلزی NiAl خاتمه می‌یابد.

ابتدا آلیاژ مذاب از ذوب Ti_2Ni و Al به ترتیب با نقطه ذوب

- ۵- مراجع
-
[6]	Chen, Y. and wong, H.M., "Laser melted TiC reinforced nickel aluminide matrix in situ composites", journal of Alloys and Compounds 391, PP. 49 – 54, 2005.	[1]	Westbrook, J.H., Fleisher, R.L., wiley, J. and Ltd S, "structural applications of intermetallic Compounds", NiAl Alloys, PP 55-74, 2000.
[7]	Morsi, K. and Wang, N., "pressure un - assisted reactive powder processing of high-density aluminide Cmpounds", Vol. 452, PP. 367-372, 2008.	[2]	Liu, C.TM, ASM Handbook, 10 thed, Vol.12, PP. 913 – 943, 1992.
[8]	Saidi, A., "Reaction synthesis of Fe-(W, Ti)C composites", journal materials processing Technology, No. 89-90, PP. 141 – 144, 1999.	[3]	wang S.Q, Li X.X., chen, K.M. and Jin, H.J., "TiC/Ni ₃ Al coating on steel via combustion synthesis during casting", Materials Letters 61, PP. 2532 – 2534, 2007
[9]	Li, Y.X., Hu, J.D., Wang, Hy.and Guo, Z.X., "study of TiC/Ni ₃ Al Composites by Laser ignited self-propagating high-temperature synthesis (LISHS)", chemical Engineering journal 140, PP.621-625, 2008.	[4]	Gao, M.X., pan, Y., oliveira, F.J. and Baptista, J.L. "Interpenetrating microstructure and fracture mechanism of NiAl/TiC Composite by pressureless melt infiltration", materials Letters 58, PP.1761-1765, 2004.
[10]	Xiao, g., fan, Q., Gu, M. and wang, Z., " Dissolution – precipitation mechanism of self-propagating high-temperature synthesis of TiC-Ni Cermet", materials Science and Engineering A 382, PP.132 – 140, 2004.	[5]	Yeh, C.L., Su, S.H. and chang, H.Y., "Effects of TiC Addition on Combustion synthesis of NiAl in SHS mode", journal of Alloys and Compounds 398, PP.85 – 93, 2005.

